

det samme, vi kan ikke have, at vi har så mange hjemmehjælpere og pædagogmedhjælpere.

Kl. 15.55

Hvorfor er der den forskel på, om pengene bliver brugt til dyre forbrugsgoder eller til helt basal velfærd?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er nødt til at tage fat i det første, fru Line Barfod nævner, nemlig nedskæringer. Vi diskuterede det meget, da vi vedtog finansloven, men jeg er nødt til at genoptage den diskussion.

Der er ikke tale om nedskæringer. Der vil i forhold til den økonomi, kommunerne havde i 2005, og den økonomi, de skal udmønte i 2006, være langt flere penge at udmønte. Servicen vil altså kunne stige i alle kommuner.

Nu har man budgetteret med en endnu større stigning end den, vi var blevet enige om. Jeg kan i øvrigt forstå også på de spørgsmål, Enhedslisten stillede til finansministeren, at man grundlæggende i Enhedslisten ikke mener, at der skal være nogen økonomisk styring. Det er jo et legalt synspunkt at have, men temmelig uansvarligt. Men det er da et ærligt synspunkt at have, og der behøver vi vel ikke at bruge meget tid på så at konstatere, at vi grundlæggende er uenige.

Vi mener, at man skal have en styring af det samlede offentlige forbrug, uanset om det udmøntes i kommuner og amter eller på regeringsniveau, og vi har lagt en plan, foreløbig frem til 2010 ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den plan må vi vente med til senere.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Peter Christensen svarede overhovedet ikke på mit spørgsmål. Jeg spørger jo netop til en økonomisk styring af den samlede samfundsøkonomi.

Hvorfor anser Venstre det for utrolig farligt for samfundsøkonomien, at man i kommunerne f.eks. har besluttet, at man skal give de ældre et bad hver 14. dag, og at det skal der være hjemmehjælpere nok til at have sikret? Det er der ansat hjemmehjælpere nok til, og nu skal man ud og fyre nogle af dem for at kunne leve op til det nedskæringskrav, som finansministeren er kommet med, ud fra hvad der er budgetteret for 2006.

Man anser det som utrolig farligt, at vi skal have flere hjemmehjælpere, men man anser det overhovedet ikke som noget problem for samfundsøkonomien, at julehandelen lige har omsat for et milliardbeløb og endnu en gang satte en kæmpe rekord, og at man bruger masser af penge på at øge det private forbrug.

Jeg står ikke og argumenterer for, at man skal lave et indgreb mod julehandelen. Jeg spørger bare om forskellen på de to steder, hvor forbruget stiger. Det ene sted stiger det eksplosivt, og der vil regeringen ikke gøre noget og anser det ikke som en fare, det andet sted stiger det ganske beskedent, og her mener regeringen altså at det er et kæmpe problem, at der bliver lidt flere hjemmehjælpere. Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Grundlæggende må jeg slå fast, at når man laver en ramme for det offentlige forbrug og lægger en plan, der også går flere år frem, så er det jo for at sikre, at der også er sammenhæng i tingene, når man kommer lidt flere år frem, at man altså ikke, fordi der er ekstraindtægter ét år, ansætter en masse mennesker, og hvis der så ikke er ekstraindtægter året efter, afskediger man dem igen. Der er jo måske lidt forskel i forhold til julehandelen.

Jeg går ud fra, at folk har haft godt med økonomisk råderum, også på grund af regeringens skattepolitik, og i år har haft behov for at give en ekstra julegave til familiemedlemmerne. Hvis det skulle vise sig, at de om nogle år ikke har det samme råderum, så køber de jo sandsynligvis en lidt mindre gave. Så jeg forstår sådan set slet ikke den sammenhæng.

Vi styrer ikke efter, hvor mange indtægter der kommer ind et givet år, for det svinger, men efter, hvad vi ønsker det samlede offentlige forbrug skal stige med, og jeg understreger »stige«.

Det gælder selvfølgelig for hele den offentlige sektor. Men hvad så? Nu snakker vi så om den kommunale del af det. Er det så dem, der får den mindste andel af det rum, der er til at forbedre servicen? Nej, det er netop ude i kommunerne, at man reserverer væksten i det offentlige forbrug.

Det var finansministeren også inde på, og derfor er der ingen kommunalpolitikere, der sidder med et budget og skal sidde med et budget for 2006, som ikke er større end det regnskab, de afleverede for 2005. Der er plads til endnu mere service i den enkelte kommune.